

більше. Але фактична її урожайність перебуває ще на досить низькому рівні й у багатьох випадках не перевищує 3-4 т/га. Така низька реалізація потенціалу продуктивності, з одного боку, пов'язана із відсутністю у виробництві сортів, які мають високу стійкість до хвороб та шкідників, а також до пошкодження весняними заморозками квіток і зав'язі, які значно знижують урожай, а з іншого боку, низький рівень агротехніки не дозволяє сортам реалізувати свій потенціал.

Отже, на сучасному етапі розвитку садівництва України збільшення виробництва садівничої продукції і зокрема ягід, можливе лише за рахунок всебічної інтенсифікації галузі на основі впровадження інтенсивних технологій з використанням високоврожайних, великоплідних, високовітамінних сортів, стійких проти хвороб і до шкідників, з оптимальним співвідношенням компонентів продуктивності та високої технологічності рослин.

Список використаних джерел

1. Ганзюк Н.А. Продуктивність і якість чорної смородини при застосуванні засобів захисту від хвороб. *Збірник студентських наукових праць Уманського національного університету садівництва*. Умань, 2010. Сільськогосподарські і технічні науки. С.155-156.

2. Градченко С.І., Денисюк О.Ф. Прогностичні моделі прояву та розвитку стовпчастої іржі (*Cronartium ribicola Dletr.*) чорної смородини (*Ribes nigrumL.*) в залежності від екологічних та інших факторів. *Садівництво: між від. темат. наук. зб.* К.: Жителєв С.І., 2008. Вип. 61. С. 225-232.

3. Марковський В.С., Бахмат М.І. Ягідні культури в Україні: навчальний посібник. Кам'янець-Подільський: П.П. «Медобори», 2008. 200 с.

4. Яновський Ю.П., Воеводін В.В., Лапа О.М. та ін. Ягідництво: Навчальний посібник. Київ, 2009. 216 с.

Ігор ВАСИЛІВЕЦЬ, студент 1 курсу «Магістр», спеціальність-203 «Садівництво та виноградарство»
Науковий керівник: **ОВЧАРУК Василь Іванович**, доктор с.-г. наук, професор кафедри садівництва і виноградарства.
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

СЛИВА – ЦІННА ПЛОДОВА КУЛЬТУРА

Культура сливи поширилась майже в усіх країнах світу. Особливо багато сливи на Поділлі (Вінницька, Хмельницька області). Плоди сливи містять 13-26% сухих речовин; 7-15% цукрів, 0,3-1,6% - кислот, 0,3-1% - пектинових речовин; 5-15мг% -вітаміну С, 34-119мг% - Р- активних катехінів; 10-135 мг%-дубильних речовин; зольних речовин (калій, кальцій, магній, натрій, фосфор, залізо). – до 0,5%-азотистих -0,6-0,8%. Плоди споживають свіжими і переробляють на варення, повидло, мармелад, желе, пастилу, цукати, компоти, соки. Окремі сорти, плоди яких мають щільний м'якуш і високий вміст цукрів, використовують для виготовлення чорносливу (висушування цілих плодів без бродіння біля кісточки); сушать плоди і половинками без кісточок, називаючи такий продукт сушеними сливами;

Плоди сливи широко використовують у кондитерській промисловості, а також заморожують.

Плоди сливи різноманітні за форму, розмірами, забарвленням, консистенцією м'якуша і смаком. Залежно від цих ознак сорти поділяють на угорки (Угорка ажанська, Угорка італійська; плоди овальні, сині або порпурові з сильним нальотом ,щільним м'якушем, використовується для виготовлення чорносливу); ренклоди (Ренклюд Альтана, Ренклюд ранній, Монфор: плоди круглі, зеленувато, жовтого, рожево-червоного чи бурочервоного забарвлення з соковитим ніжним м'якушем, їх споживають свіжими і консервують).

Вимоги щодо вологи. Слива, зокрема домашня, одна із найвологолюбіших плодових культур. Сорти сливи за вимогливістю до вологи можна поділити на вологолюбні (Угорка, італійська, Вікторія), помірно вологолюбні, Джеферсон, Монфор. За посухостійкістю їх поділяють на найбільш посухостійкі (Монфор, Ренклодод зелений), у яких висока водоутримуюча здатність листків поєднана з жаровитривалістю; листків.

Слива - помірно вимоглива до світла, але її сорти мають різну світлолюбність. У сортів більш світлолюбних (Анна Шпет, Ренклод Альтана, Рання синя).

Сливи добре ростуть і плодоносять на різних типах ґрунтах з рН 4,5-8. На важких та надмірно оглесних спостерігається передчасне пригнічення росту і загибель дерев.

Список використаних джерел

1. Власюк С.Г. Слива та алича.К.; Урожай, 1989. 150 с.
2. Куян В.Г. Плодівництво.К.; Аграрна наука, 1998. 467 с.
3. Шеремет І.П. Догляд за садом. К.; Урожай, 1974. 200 с.

Ігор ГОЛОВКО,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 201 «Агрономія»
Науковий керівник: **ХОМІНА Вероніка Ярославівна,**
доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри рослинництва, селекції та насінництва
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

ПРОДУКТИВНІСТЬ КОРІАНДРУ ПОСІВНОГО ЗАЛЕЖНО ВІД ШИРИНИ МІЖРЯДЬ ТА НОРМИ ВИСІВУ НАСІННЯ В УМОВАХ ЗАХІДНОГО ЛІСОСТЕПУ

Коріандр посівний (*Coriandrum sativum L.*) в народі часто називають: троян, кінза, клоповник. [1]. В насінні коріандру міститься 0,4–2,1 % ефірної олії, головною складовою частиною якої є терпеновий спирт ліналоол (60–80 %), який є вихідним продуктом для синтезу ряду пахучих речовин [2]. Крім ефірної олії, плоди коріандру містять жир (18–28 %), до складу якого входять олеїнова (28,5 %), ізоолеїнова (52 %), лінолева (13,9 %), пальмітинова (3,5 %), стеаринова (1,5 %) та меристинова (0,6 %) жирні кислоти. В плодах також є незначна